

то прѣминсватъ живота си въ бденіа, молитвы, въ постъ, въ кротость, въ самовольнѣ нишетъ, безъ тщеславіе, смиреніе, любовь, безъ да са прѣвзематъ отъ гнѣвъ, а най-вече въ чистосердечнѣ любовь камъ Христа. Не, той знае, дѣто прѣхвалный змѣй са таркала подъ крака-та на праведници-тѣ, по заповѣдь-тѣ на Господа нашего І. Христа, кой-то казва: *Ето, че въ давамъ власть да настѣпате змій-тѣ и скорпіи-тѣ и на всички-тѣ силѣ вражіѣ. Я напѣта, продължаваше да приказва С. Антоній, дохождахъ съ голѣмъ свѣтлинъ и ми дѣма-хъ: „Ные додохме Антоніе, да ти заемнемъ отъ нашиѣ-тѣ свѣтлинѣ;“ нъ азъ си за-творихъ очи-тѣ за да не видѣхъ діаволскъ свѣтлинъ. Азъ са помолихъ Богъ и, той часъ, Богомърстивъ свѣтъ изчезна отъ менѣ. Слѣдъ нѣкое врѣмѣ пакъ ми са ави-хъ и сѣдахъ по нощѣ пѣсни отъ С. писаніе; азъ си стрѣвахъ угришки и, като че ги не чухахъ. Повѣрвайте чада и това, дѣто ѿ ви прикажѣ сега: Бѣднѣжѣ видѣхъ сатанѣ-тѣ ѿ такъвъ величинѣ, що то можеше да ми каже: „азъ съмъ Божъ*